

Adventní sailing na Kubě

Kuba je největším ostrovem Karibiku a neprávem vyvolává u jachtařů smíšené pocity nejistoty z neznáma. Věřím, že následující řádky vás vyvedou z omylu a povzbudí touhy, které vás na tento ostrov pohody jednou zaženou.

V naší charterové společnosti Vltava Sailing jsme již delší dobu usilovali o plavbu kolem Kuby, ale klienti byli proti. Až vloni se podařilo obsadit čtyři lodě, tři katamarány a jednu plachetnici a s touto flotilou jsme na Kubě prožili tři neděle, vlastně celý advent. Zájemců bylo nakonec více, ale už nebyly volné lodě. V letošním roce ale úspěšnou plavbu ve flotile zopakujeme .

Opět se nám osvědčilo před čtrnáctidenní plavbou zařadit pár dnů navíc aklimatizace a po plavbě před odletem den na odpočinek. Tyto dny jsme prožili v Havaně. Pro mne byla Havana jedno z největších a nejpříjemnějších životních překvapení. Paláce sice umírají ve stoje, ale ulice tepou životem plné krásek všech odstínů, které pestré dějiny Kuby namíchaly. Město je nazýváno hvězdou Antil nebo také kráskou Havanou. Staré město v Havaně UNESCO prohlásilo za součást kulturního dědictví lidstva. Déle jak padesát let permanentní revoluce na Kubě skončilo bez vítězství, jak vyhlásil Fidel tak i bratr Raúl. Asi jediná revoluce, která na Kubě vítězí, je ta sexuální. Z revoluce zbývá jen zamést komunismus na smetiště dějin.

Po intenzívně prožitých dnech v Havaně jsme přešli do 250 kilometrů vzdáleného přístavu CIENFUEGOS, kde byly připraveny lodě. Jízda po kubánské dálnici je rovněž nevšední zážitek. Dálnice nemá středová svodidla a tak jí křižují nákladní auta, traktory, koně a cyklisté napříč přes všechny pruhy. I náš autobus přešel k motorestu, který stál v opačném směru. K dálnici se sbíhají polní cesty, kde čekají bryčky tažené koňmi, jako přestupní stanice pro místní obyvatele. Občas je pruh zabrán pro sušení obilí a také často vidíme policejní kontroly. Cizince ale neobtěžují.

Cienfuegos leží na jižní straně Kuby a má třista tisíc obyvatel. Město je velmi půvabné, bylo vystaveno francouzskými Američany a je přezdíváno Perlou jihu. Marina Marlin odpovídá standardu jak vybavením tak i zásobováním. Sídli zde několik evropských charterových společností a rovněž pasové a celní odbavení je v maríně. Při nezbytném odbavovacím briefingu jsme kromě důležitých informací k naší plavbě obdrželi dva kapitánské piloty v angličtině a němčině. Dále dokonalé mapy, které obdivovali i ostatní jachtaři, které jsme během plavby potkali. Jeden holandský kapitán si je dokonce všechny ofotil a jezdí na ně. Objednali jsme si dopředu jídlo a pití dle zasláného provisioning listu. Nebyl ale problém doplnit zásoby v obchodu v maríně. Zásoby všeho vystačily, ale jako vždy v Karibiku, často došel rum. Platí zde vyzkoušené pravidlo, kolik rumu se na loď přinese, tolik se ho vypije. Jen na mé lodi to bylo 38 litrů rumu a 460 piv. Celá flotila se odbavila i policejně, abychom mohli ráno vyplout. Lodě jsme převzali a nutno říci, že byly v znamenitém stavu. Jedinou nepříjemností při odbavení byla výše sailing taxy 12 CUC na den a osobu.
1 CUC (konvertibilní peso) = 1,17 €.

Ráno před vyplutím nám ještě na loď přinesl manažer maríny objednané chleby na cestu, které vydržely pár dnů, ale nebyl problém několikrát během plavby koupit čerstvý. Naší flotilu lodí hlídal na molu celou noc hrdinný kubánský voják.

Z Cienfuegos jsou dva směry, kterými je možné plout. První je na západ na Cayo Largo s obeplutím ostrova Juventud a druhý směr je na východ k soustroví Jardines de la Reina v zálivu Ana Maria. Na

základě všech doporučení a rad jsme zvolili první variantu směrem na Juventud. Opačným směrem vyplujeme příště.

První den plavby je z celé trasy nejdelší. První možnost kotvení je až u ostrůvku Cayo Guano del Este, 45 Nm jižně od Cienfuegos. Foukal vítr 10 až 15 uzlů a v pohodě jsme dojeli k majáku a odpoledne ještě zbyl čas na potápění. Dvě lodě se rozhodly natáhnout plavbu až ke Cayo Largo a kotvit tam. Kotvení u majáku nebylo moc klidné, místo není chráněno před větry od severu a není kam se zde před nimi schovat do zátvrtí.

Další den jsme pokračovali na západ se zastávkou na potápění na Cayos de Dios a Cayo Sal a kvečeru jsme se uvázali nedaleko maríny na proslulých Cayo Largo v soustroví Canarreos. Z druhé strany našeho mola bylo přírodní delfináríum s párem cvičených delfínů. Ti se nám celý večer snažili něco vysvětlit, ale nikdo z posádky neuměl jejich řeč. Vzpomněl jsem si na knihu, kterou jsem četl v mládí Až delfín promluví, od Roberta Merleho, tam řeči delfínů rozuměli. Na konci mola je přívětivý bar, kde nám připravili první rybu na naší plavbě. Od teď jsme je jedli pořád. Celé místo leží na pláži Siréna, která je ze sněhobílého písku a sváží sem turisty z okolních resortů jako dobytek k vodě. Navečer už byli ale písكوžrouti pryč.

Ráno jsme se jeli nejdříve odbavit do maríny, kde bdělí pohraničníci již o nás věděli a už se po naší lodi sháněli. Ostatní naše lodě zde již nocovaly. Odbavení proběhlo rychle, dva vojáci vyplnili formuláře, vypili nabídnuté pivo, sebrali darované propisky a zapalovače a odešli. Poplatek za marínu byl za náš katamarán Lagoon 410 něco přes čtyřista korun, sranda. Nedaleko mola je přístupná želví farma, obchody a bary. Podnikli jsme výlet na dinghy na ostrov Iguana, kde jsme se pozorovali leguány. Byli rychlejší, tak jsme se s nimi dlouho nehonili. Také jsme ve vodě viděli rejnoky, ty jsme jenom pozorovali. Leguáni nás tak vyčerpali, že jsme už ten den nic nedělali, kromě pití mojita.

Naše další plavba pokračovala dál na západ přes Cayo Los Ballenatos na Cayo del Rosario, asi 35 Nm daleko. Úžasné potápění na reefu u majáčku nám zpestřili rybáři, kteří za lahev rumu dodali na loď dvacetpět langust nebo dvě velké ryby, které nám vystačily na dva dny. Rum je pro rybáře platidlo, protože oni musí všechny nachytné ryba prodat státu. Tak nám je neprodali, ale vyměnili. Potěšení z obchodu bylo oboustranné, jak má u obchodů být. Kapitán Ládín z vedlejší lodi nám druhý den hlásil, že jeho loď má po pozření 25 lobsterů Křepelkův syndrom, to je, že už další v životě nespoknou. Noční stání na kotvě v kanále na malé hloubce bylo bezproblémové.

Po našem pravidelném ranním semináři, od pěti do svítání, kdy jsme pozorovali souhvězdí a hlavně Jižní kříž, plujeme dál čistý západ. Předpověď počasí hlásí ochlazení a silný vítr přesně proti nám. S katamarány se špatně stoupá a jízda proti vlnám je taky nepříjemná. Proto se naše čtyři lodě rozdělily, dva katamarány pokračovaly s obeplutím ostrova Juventud, zbylá jachta a katamarán zvolily průzkum souostroví Aguardienta a Canarreos. Znovu jsme se celá flotila setkala až po týdnu v Cienfuegos. Do cíle dnešní plavby, Punta del Este, na jihovýchodě ostrova Juventud, bylo třeba uplout 35 Nm. Opět proložené skvělým potápěním na vraku obchodní lodě. Moji námořní důstojníci v záloze výskali radostí nad vrakem. Asi proto, že jim se za jejich námořní služby nepodařilo podobný vrak vytvořit. Kotvení bylo opět díky dokonalým mapám a námořnímu pilotu, bezproblémové a klidné.

Další den nás čeká nejdelší přejezd, 60 Nm, do jediné maríny na Juventudu. Je třeba obeplout jižně celý ostrov a ze západu vpálit do zálivu Siguanea. Vítr proti o síle 5 Bft byl důvodem, že jsme se probíjeli vlnami celý den, ale ještě za světla, což je v místních vodách nezbytné, jsme vpluli do maríny El Colony. Cestou jsme od rybářů dostali velkého tuňáka o kterého jsme se podělili s druhou lodí kapitána Viktora. Během celé plavby byl jeho katamarán pro nás lodí záchrannou, neboť nám cestou nečekaně šestkrát došel rum. A bez něho se plout nedá a ani nesmí.

V maríně nás přivítali vojáci a nekompromisní Kubánka, která o sobě tvrdila, že je hygienička a požadovala kromě jiného naše pasy. Ty jsem jí nedal, což jí rozčílilo tak, že aspoň na druhé lodi udělala kontrolu hygieny. Co jim prohlížela, nechtěli prozradit.

Po několikadenním houpání jsme uvítali celodenní výlet po pevnině, abychom poznali i vnitrozemí a domorodce. Ale hlavně došel rum na obou lodích. Místním autobusem jsme vyjeli do asi 40 km vzdáleného města Nueva Gerona. Cestou jsme z hlavní silnice zajížděli do přilehlých vesniček a obdivovali, kam až komunisti dovedli tuto krásnou zemi. Ostrov Juventud byl v minulosti také jedním velkým vězením. Komunistický režim zde chtěl vytvořit ostrov mládeže z celého světa, kde by vybraní mladí tančili, chodili do školy a množili se. Toto se nepovedlo a dnes je ostrov plný rozpadajících se paneláků, postavených k tomuto ušlechtilému účelu. Na ostrově bylo postaveno šedesát škol pro mezinárodní mládež. Dnešními slovy pro europarchanty. Město Nuova Gerona má 30 000 obyvatel a je velmi živé. Fidel před třemi lety povolil soukromé podnikání a to dosáhlo i na ostrov. Byli jsme pozváni na velmi dobrý oběd v soukromí. Toto nám sjednal místní taxikář, rovněž soukromník. Tento měl auto, většina taxiků jsou koně s bryčkou. Oběd se protáhl, ale linkový autobus na nás počkal, než jsme v místním tuzexu nakoupili deset litrovek rumu. Jen pro zajímavost jedna lahev vychází na stopadesát korun. Drahá zábava, ale k doutníku nezbytná. Nákup jsme vyvážili dvěma kuřaty a čtyřmi cibulemi a vyrazili zpět. Až za tmy se vrátila ta část výpravy, která se byla potápět u mysu Punta Francés, který organizovala místní potápěčská báze.

Divokost ostrova Juventud inspirovala R.L. Stevensona k napsání románu Ostrov pokladů a nás další den na prohlídku vraků obchodních lodí, kterých je kolem celého ostrova na desítky. Několik jsme propátrali, opět za jásotu mé posádky a po uplutí 40 Nm jsme hodili kotvu na severu ostrova v mělké zátocce Ensenada de los Barcos.

Naše plavba se stočila zpět na východ, kde nás čekaly jen mělčiny. Dno zdejšího moře je vlastně zatopený močál s neuvěřitelně rovným a čistým dnem. Pod kýlem bylo jeden až dva metry vody po několik příštích dnů. Jediný průplav na východ je kanál Pasa de Quitasol, rovněž hluboký pouze dva metry a méně. Uprostřed tohoto kanálu jsme potkali rybáře a opět proběhla soudružská výměna rumu za ryby. Toto obchodní setkání, velmi rozveselilo dva členy posádky, že již dopoledne byli nepoužitelní. Samozřejmě, jak už to na moři chodí. Když jsme otočili na východ, vítr se rovněž stočil a foukal z východu 4 Bft. Tak jsme opět křižovali proti větru. Naštěstí za kanálem jsme se stočili na jihovýchod a za světla, po uplutí 60 Nm zakotvili u Cayo Campos. Romantici z druhé lodě po dojezdu rozdělali na ostrově oheň, což přilákalo místní strážce přírodního parku. Na ostrově žije 80 makaků, kubánští krokodýli a vzácní ptáci. Kubánský večer byl velmi vydařený. Navíc velitel strážců opic měl druhý den narozeniny a tak nás u ohně učil salsu, marně. My jsme učili domorodce náš tanec, českou válenou. V té se vyznamenával kapitán Viktor. Ještě, že nebyli po ruce tanečnice. Ráno jsme se na ostrov vrátili pogratulovat Luisovi. Jako dárek dostal poslední vydání Playboye a od druhé lodi radio

Sony na klíček. Po našem nočním řevu makakové ze strachu vypustili pravidelný oběd od strážců. Takže jsme je neviděli, ale jsem přesvědčen, že opice nás pozorovali neustále.

Počasí se ustálilo na 26 stupních, vítr E 3-4. Další zastávkou byl ostrov Cayo Tablones, ostrov plameňáků a pelikánů. Vzhledem k nedostupnosti pobřeží se nám nepodařilo vylodit, ale ptáky jsme viděli. Odpoledne jsme se vrátili severní cestou do již známých vod Canal de Rosario. Došel nám rum, pivo, víno a hrozila vzpoura. Opět nás zachránila přátelská výpomoc druhé lodě. Naštěstí naše oblíbená marína Cayo Largo byla už jen něco přes dvacet mil daleko. Po dopoledním potápění jsme spěchali do vlídné maríny doplnit zásoby. V maríně potkáváme po deseti dnech naší plavby konečně i jiné lodě, než z naší flotily Vltava Sailing. Čas kvapí a musíme plout dál na východ. Opět kotvíme u majáku Cayo Guano del Este. Tentokrát z východní strany, v klidnějších vodách. Kromě našich dvou katamaránů je zde zakotveno na noc pět místních rybářských lodí.

Za svítání se vydáváme na poslední etapu s dojezdem do domovské maríny Marlin v Cienfuegos. Vcelku pohodová plavba a vplouváme do kanálu Cienfuegos, dotankujeme naftu a karneval skončil. Setkáváme se s ostatními, naposledy si půjčujeme od vedlejší posádky rum a gratulujeme si. Odpoledne se urychleně vydáváme do vsi, vlastně města Cienfuegos. Město, nutno přiznat, že hlavně ženský prvek, nás spolu s mojity velmi rozveseluje a návrat přechází v euforii z prožitého.

Nikomu se nechce domů, naštěstí máme ještě jednu noc v Havaně, abychom se stihli patřičně rozloučit.

Celkem jsme za dvoutýdenní plavby upluli 550 Nm, což není málo. Mořského dna jsme se dotkli pouze jednou, při vyplouvání z maríny Siguaney, kde byl pouze metr hloubky. Vzhledem k nízkému profilu a délce trasy to považuji za úspěch. Musíte se pochválit, nikdo jiný to za vás neudělá.

Jestli jste dočetli až sem, tak je vám jasné, že nás Kuba očarovala. Na příští zimu připravujeme další objevné plavby na tento ostrov. A vy se můžete k nám přidat. Kolem Kuby je přes čtyři tisíce ostrovů a tak je co objevovat.

Text: Vladimír Křepelka

Foto: Jiří Marek

Kontakt: charter@vltava-sailing.cz